

BATI EDEBİYATI AKIMLARI

20. Yüzyıla Kadar Etkili Olan Akımlar

Hümanizm (İnsancılık): Din, dil, ırk, cinsiyet ayrımı gözetmeden tüm insanları kardeş sayan bir anlayıştır. 14. yüzyıldan 16. yüzyılın sonlarına kadar kabul görmüştür. Hümanizm tüm insanları "bir" kabul ettiği için millî edebiyatlardan uzaklaşmıştır.

Temsilcileri: Dante, Petrarca, Boccaccio, Montaigne, Rabeliese, Cervantes

Klasisizm (Kuralcılık): Eski Yunan ve Latin edebiyatları örnek alınmıştır. "Akıl" ve "sağduyu" önemsenmiş, duygular geri plana atılmıştır. Anlatılanlar gerçeğe uygun olmalıdır. Seçkin kişiler konu edilmiştir. Ahlakî ve eğitici olmaya çalışılmıştır. Dil bilgisi kurallarına uyulur. Açık ve yalın bir dil kullanılır. Sanat sanat içindir, anlayışı benimsenmiştir.

Temsilcileri: Racine, Corneille, Moliere, Boileau, La Fontaine, Fenelon, Descartes, Madame de la Fayette; İbrahim Şinasi, Ahmet Vefik Paşa

Romantizm (Coşumculuk): 18. yüzyılda Fransa'da klasisizm akımına tepki olarak doğmuştur. Duygu ve hayali ön plana çıkarmıştır. Edebiyatın klasik kurallarını reddetmiş, özgür bir edebî ortam yaratmıştır. Günlük hayat, toplumsal yaşam, Hristiyanlık mucizeleri anlatılmıştır. Olayların anlatımında tesadüflere ve iyi-kötü, güzel-çirkin çatışmasına sık rastlanır. İyiler hep kazanır. Süslü ve kapalı bir anlatım kullanılmıştır. Victor Hugo *Cromwell* adlı oyununun ön sözünde romantizm kurallarını açıklamıştır.

Temsilcileri: Victor Hugo, J. J. Rousseau, Voltaire, Goethe, Schiller, Lamartine, Chateaubriand, Alexandre Dumas, Puşkin; Namık Kemal, Ahmet Mithat Efendi, Abdüllak Hamit Tarhan

Realizm (Gerçekçilik): Romantizme tepki olarak doğmuştur. Gözlem ve araştırma ön plandadır. Gerçekler olduğu gibi yansıtılır. Betimlemeler süs için değil olayın ve kahramanların açıklanması için yapılır.

Temsilcileri: H. de Balzac, Stendhal, Gustave Flaubert, Dostoyevski, Tolstoy, A. Çehov, M. Gorki, Daniel Defoe, Charles Dickens, Ernest Hemingway, John Steinbeck, Jack London, Mark Twain, Gogol; Rezaizade M. Ekrem, Samipaşazade Sezai, Halit Ziya Uşaklıgil, Refik Halit Karay, Yakup Kadri, Halide Edip Adivar

Naturalizm (Doğalcılık): Determinizm, Evrim ve Soyaçekim teorilerinden etkilenmiş bir edebî akımdır. Naturalist yazarlar bir bilim insanı gibi hareket ederler. Toplumdaki çirkinlikleri yansıtmışlardır. Ayrıca tasvirlerle insan psikolojisi açıklanmıştır. Dil yalındır. Ortaya bir "tez" konur.

Temsilcileri: Emile Zola, Alphonse Daudet, Guy de Maupassant; Nabizade Nazım, Beşir Fuat, H. Rahmi Gürpınar

Parnasizm (Şiirde Gerçekçilik): Şiirde hayale karşıdır. Şiirin emek verilen, biçimce muhteşem olması gereken bir tür olduğunu savunurlar. Dış doğa görünümünü şiirle tasvir etmişlerdir. Şiirle "tablo" çizmişlerdir.

Temsilcileri: Theodere Bonville, Theophile Gautier, François Coppee; Tefik Fikret, Cenap Şahabettin

Sembolizm (Simgecilik): Sembolist şairlere göre gerçek olduğu gibi anlatılamaz. Şiirden okuyan herkes başka bir anlam çıkarabilir. Anlatımda simgeler kullanılır. Anlam kapalıdır. Sözcüklerle "musiki" yaratmışlardır.

Temsilcileri: Charles Baudelaire, Stephane Mallarme, Paul Verlaine, Arthur Rimbaud, Paul Valery; Cenap Şehabettin, Ahmet Haşim.

20. Yüzyıldan Sonra Yaygınlık Kazanan Akımlar

Empresyonizm (İzlenimcilik): Dış dünya olduğu gibi değil de sanatçının algıladığı gibi yansıtılmıştır. Sembolizmin simge kullanmayan hâlidir.

Temsilcileri: Artur Rimbaud, R. Marie Rilke, Paul Verlaine; Ahmet Haşim

Ekspresyonizm (Dışavurumculuk): Naturalizme ve empresyonizme karşıdır. Dış dünyaya karşı "ruhun isyanı"dır. Şair anlamsız dış dünyaya kendi ruhuyla anlam katmaktadır.

Temsilcileri: O'Neil, Franz Kafka, T. S. Eliot, J. Joyce

Kübizm: Kübizme göre insan çok boyutludur. Tek yönüyle ele alınmaz. Hem dış görünüş hem düşünceler esere yansımalıdır. Bu akımda düşünceler geometrik şekillerle ifade edilir.

Temsilcileri: G. Apollinaire, M. Jacop

Fütürizm (Gelecekçilik): İtalyan Marinetti'nin 1909'da Fransa'da yayımladığı bildiriyle ortaya çıkar. Geleneksel sanat anlayışına karşıdır. Ölçüyü, uyağı reddeder. Hızla ilerleyen hayatı, dinamizmi ve makineye olan hayranlığı aktarmak amaçlanır.

Temsilcileri: F. T. Marinetti, Mayakovski; Nazım Hikmet.

Dadaizm: Kuralsızlığı kural edinmiştir. Yerleşik dili, aklı, geleneği reddeder. Akıl dışılığı, kuralsızlığı ve sürekli değişimi savunur.

Temsilcileri: Tristan Tzara, Francis Picabia

Sürrealizm (Bilinçaltıcılık): Freud'un psikanaliz kuramından etkilenmiştir. Bilinçaltının karmaşık dünyasını sanata yansıtmayı amaçlamışlardır.

Temsilcileri: Andre Breton, Paul Eluard, Luis Aragon; Orhan Veli Kanık

Egzistansiyalizm (Varoluşçuluk): Descartes'in "Düşünüyorum öyleyse varım." görüşüne dayanır. İnsan özünü oluşturmalı, içinde bulunduğu toplumu şekillendirmeli, ona yön vermelidir.

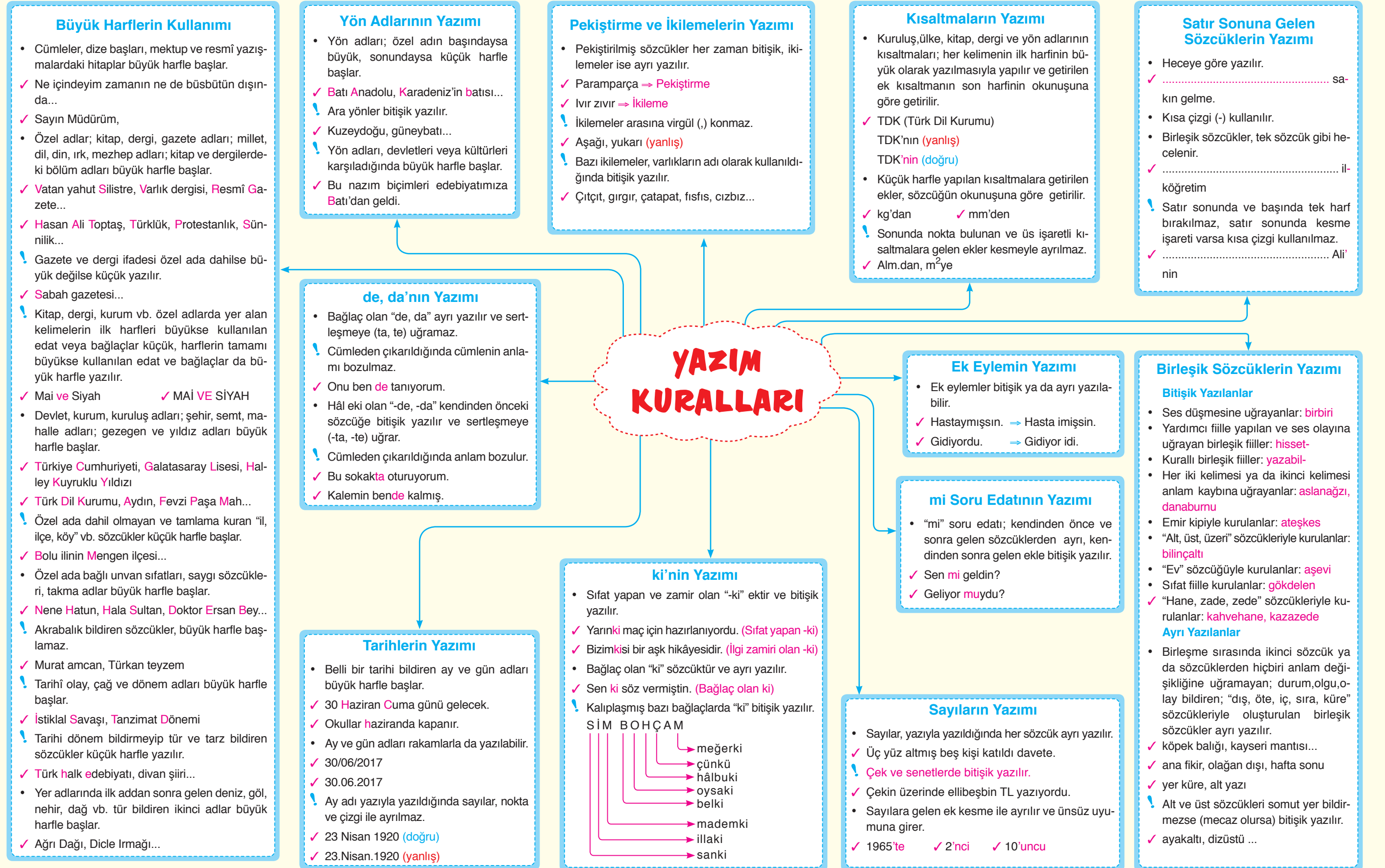
Temsilcileri: Jean Paul Sartre, Albert Camus, Andre Malraux

Modernizm: Endüstri devriminden sonra ortaya çıkan gelişmeler nedeniyle, bilimi esas alıp geleneği ve eski kuralları reddetmişlerdir. Yeni konulara yönelmiştir. Geleneğe karşı duruş, karmaşık bir varlık olan insan, yalnızlık konuları işlenmiştir.

Temsilcileri: James Joyce, Franz Kafka, Wirginia Wolf, Marcel Proust; Sait Faik, Haldun Taner, Yusuf Atılgan, Bilge Karasu

Postmodernizm: Kalıplaşmış, kabul edilmiş her şeye karşı çıkar. Kültürlü bir kitle yaratmayı hedefler. Kendisiyle, ahlakî ve toplumsal kurullarla çatışan insanlar işlenir.

Temsilcileri: Gabriel Garcia Marquez, Umberto Eco, Salman Rüşdi; Hilmi Yavuz, Orhan Pamuk, Oğuz Atay

SIKÇA YAPILAN YAZIM YANLIŞLARI

Yanlış

Doğru

açık göz	açıkgöz
açı ortay	açıortay
asvalt	asfalt
akşam üstü	akşamüstü
alçakgönüllü	alçak gönüllü
alel acele	alelacele
alış veriş	alışveriş
alt üst	altüst
anadüşünce	ana düşünce
ana okulu	anaokulu
antreman	antrenman
arasöz	ara söz
ard arda	art arda
ardısıra	ardı sıra
başbaşa	baş başa
başabaş	başa baş
bilinç altı	bilinçaltı
bilir kişi	bilirkişi
bir takım (belgisiz)	birtakım
bir biri	birbiri

Yanlış

Doğru

bir çok	birçok
birden bire	birdenbire
bire bir (etkili)	birebir
bir kaç	birkaç
çağdışı	çağ dışı
çala kalem	çalakalem
def etmek	defetmek
dekarasyon	dekorasyon
demiryolu	demir yolu
dilbilgisi	dil bilgisi
dinazor	dinozor
dip not	dipnot
diz üstü	dizüstü
düz yazı	düzyazı
eksoz	egzoz
eni konu	enikonu
entellektüel	entelektüel
erezyon	erozyon

Yanlış

Doğru

espiri	espri
eşortman	eşofman
fantestik	fantastik
fasülye	fasulye
fülüt	flüt
gel git	gelgit
gelişi güzel	gelişigüzel
gerçek üstü	gerçeküstü
git gide	gitgide
günbe gün	günbegün
harfiyat	hafriyat
hava alanı	havaalanı
herhâlde	her hâlde
herhangibir	herhangi bir
heykeltraş	heykeltıraş
hoşcakal	hoşça kal
iç güdü	içgüdü
iddaa	iddia

Yanlış

Doğru

ilk okul	ilkokul
insiyatif	inisiyatif
işyeri	iş yeri
kamu oyu	kamuoyu
kapütülasyon	kapitülasyon
klavuz	kılavuz
kırk ikindi	kırkikindi
kiprik	kirpik
konar göçer	konargöçer
kurdale	kurdele
laboratuar	laboratuvar
malesef	maalesef
müsade	müsaade
okur yazar	okuryazar
olağandışı	olağan dışı
orjinal	orijinal
ortaoyunu	orta oyunu
önsöz	ön söz

Yanlış

Doğru

önyargı	ön yargı
ön sezi	önsezi
özeleştirir	öz eleştirir
peşpeşe	peş peşe
restaurant	restoran
sağ duyu	sağduyu
stajer	stajyer
süpriz	sürpriz
tek düze	tekdüze
tenefüs	teneffüs
traş	tıraş
ünvan	unvan
vaddetmek	vadetmek
vejateryan	vejetaryen
yaşamöyküsü	yaşam öyküsü
yerkabuğu	yer kabuğu
yer küre	yerküre
yıldönümü	yıl dönümü
zatüre	zatürre
zeytin yağı	zeytinyağı

Nokta (.)

- Anlamca tamamlanmış cümlelerin sonunda kullanılır.
- ✓ Beni yalnız bıraktın.
- Bazı kısaltmaların sonunda kullanılır.
- ✓ Prof. ✓ Doç. ✓ vb.
- ! **T.C. ve T. dışında büyük harfle yapılan kısaltmalarda nokta kullanılmaz.**
- ✓ TBMM ✓ ÖSYM
- -(i)nci eki yerine ve tarih bildiren rakamlar arasına konur.
- ✓ 19. yüzyıl ✓ 10. 06. 2017
- Saat ve dakika arasında, ondalıklı sayılarda basamakları göstermede kullanılır.
- ✓ Saat 10. 40'ta ✓ 12. 430. 000

Virgül (,)

- Eş görevli söz ve söz öbeklerini ayırmak için kullanılır.
- ✓ Çalışkan, akıllı bir öğrenciydi.
- Hitaplardan sonra kullanılır.
- ✓ Canım Arkadaşım,
- Sıralı cümleleri ayırmak için kullanılır.
- ✓ Başkası olma, kendin ol.
- Özne, yüklemden uzak düştüğünde ya da vurgulamak istendiğinde öznenen sonra kullanılır.
- ✓ Okullar, haftaya kapanacak.
- Ara söz ve ara cümlelerin başında ve sonunda kullanılır.
- ✓ Annem, evimizin güneşi, yarın memlekete gidiyor.
- Tırnak içine alınmamış aktarma cümlesinin sonuna konur.
- ✓ Benden günah gitti, dedi.

Noktalı Virgül (;)

- Virgül ile giderilemeyen anlam belirsizliklerini gidermek için kullanılır.
- ✓ Küçük; afacan, sevimli ve zekiymi.
- Ögeleri arasında virgül bulunan sıralı cümleleri ayırmak için kullanılır.
- ✓ Kel ölür, sırma saçlı olur; kör ölür, badem gözlü olur.
- Cümle içinde virgüllerle ayrılmış tür ve takımları ayırmak için kullanılır.
- ✓ Kırmızı, yeşil, mavi zarfları buraya; sarı, beyaz, pembe zarfları diğer çekmeceye koyun!
- Özneyi kendinden sonra gelen, virgülle ayrılmış sözcüklerden ayırmak için kullanılır.
- ✓ Portakal; mandalina, limon gibi turuncğildir.

İki Nokta (:)

- Kendisiyle ilgili örnek ve açıklama verilecek cümle ya da sözcüklerden sonra kullanılır.
- ✓ Sıfat: Adı niteleyen sözcük türüdür.
- ✓ Çok şey eksikti: sevgi, saygı...
- Aktarma cümlelerinde tırnaktan önce kullanılır.
- ✓ Adam bağırdı: "Herkes otursun!"
- Karşılıklı konuşmalarda kullanılır.
- ✓ Zeynep seslendi:
– Neredesin?

DİKKAT

- İki noktadan sonra gelen ifade cümle ve özel ad değilse küçük harfle başlar:
- ✓ Atatürk diyor ki: Yurtta sulh, cihanda sulh.
- ✓ Şu iki şeyi aklından çıkarma: güvenmek, başarmak.

Üç Nokta (...)

- Benzer örneklerin devam ettiğini göstermek için kullanılır.
- ✓ Burada neler var neler: elmalar, armutlar...
- Eksiltili cümlelerin sonunda kullanılır.
- ✓ Okullar kapansa da...
- Söylenmek istenmeyen sözcüklerin yerine kullanılır.
- ✓ Herkesin içinde ona... deyince ortalık birbirine girdi.
- Alıntılarda atlanmış yerleri belirtmek için kullanılır.
- ✓ Atatürk Gençliğe Hitabe'de: "... Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur." der.

Kesme İşareti (')

- Özel adlara ve kısaltmalara getirilen çekim eklerini ayırmada kullanılır.
- ✓ Ankara'dan ✓ PTT'ye
- Sayılardan sonra gelen ekleri ayırmak ve sözcükte düşen ünlüyü göstermek için kullanılır.
- ✓ 6'ncı ✓ 09.00'da ✓ N'olur
- Anlam karışıklığını gidermek için kullanılır.
- ✓ Kadı'nın kararı herkesi üzdü.
- Bir harf ya da ekten sonra gelen ekleri ayırmak için kullanılır.
- ✓ b'ye ✓ -lar'dan
- ! Özel adlar için parantez içinde açıklama yapılırsa kesme işareti parantezden önce kullanılır.
- ✓ Necip Fazıl'ı (1905-1983) lisede okumuştum.
- Özel adların kısaltmalı söyleyişlerinden sonra getirilen çekim eklerini ayırmak için kullanılır.
- ✓ Hisar'ı ✓ Köprü'yü

Ünlem İşareti (!)

- Sevinç, üzüntü, korku, hitap ve seslenme ifade eden sözcük ve cümlelerden sonra kullanılır.
- ✓ Vah,vah!
- ✓ Hey, buraya bak!
- Söylenen söze inanılmadığını göstermek, sözün tam tersini anlatmak için parantez içinde kullanılır.
- ✓ Zeki (!) olduğunu herkes bilir.

Soru İşareti (?)

- Soru anlamı taşıyan cümle ve sözlerin sonunda kullanılır.
- ✓ Nereye gidiyorsun?
- Bilinmeyen, kesin olmayan tarih, bilgi, yer... vb. durumlar için kullanılır.
- ✓ Yunus Emre 1238(?)'de doğmuş.
- ! **Soru anlamı taşımayan cümlelerde kullanılmaz.**
- ✓ Neden baktığını bilmiyorum.
- ! **Soru ifadesi taşıyan sıralı ve bağlı cümlelerde soru işareti en sonda kullanılır.**
- ✓ Aradı mı, sordu mu seni?

NOKTALAMA İŞARETLERİ**Yay Ayraç (())**

- Açıklamalarda kullanılır.
- ✓ O tarihte (2000) üniversitedeydim.
- Yabancı sözcüklerin Türkçe okunuşu belirtmek için kullanılır.
- ✓ Shakespeare (Şekspir)
- Tiyatro metinlerinde konuşanın hareketlerini ve durumunu belirtmek için kullanılır.
- ✓ Adam (Korkarak): Ne oldu burada?
- Doğum - ölüm, başlangıç - bitiş tarihlerini göstermek için kullanılır.
- ✓ Atatürk (1881-1938) gelmiş geçmiş en büyük liderdir.
- Bir sözcüğün eş anlamlısını göstermek için kullanılır.
- ✓ Tariz (iğneleme) zor bir sanattır.

Uzun Çizgi (—)

- Karşılıklı konuşmalarda cümle başında kullanılır.
- ✓ Şair sordu:
— Şiiri beğendiniz mi?

Kısa Çizgi (-)

- Satıra sığmayan sözcükler bölünürken satır sonunda kullanılır.
- ✓söylerken
- Ara söz ve cümlelerin başında ve sonunda kullanılır.
- ✓ Şımarıkları - pek sevmem - susturdum.
- Arasında, ve, ile... gibi anlamlarını vermek için kelimeler ve sayılar arasında kullanılır.
- ✓ Türk - Alman dostluğu
- ✓ 2016 - 2017 öğretim yılı
- Sözcüklerin kök ve eklerini birbirinden ayırmak için kullanılır.
- ✓ çocuk - lar - ım ✓ yaz - lık
- Fiil kök ve gövdelerini göstermek için kullanılır.
- ✓ gel - ✓ başla -

Tırnak İşareti (" ")

- Aktarma cümlelerin başında ve sonunda kullanılır.
- ✓ Annem: "Her şey yolunda." dedi.
- Cümle içinde vurgulanmak istenen söz ve terimleri göstermek için kullanılır.
- ✓ Edebiyatta "eski - yeni" tartışması hep vardı.
- Cümle içinde geçen eser adları, yazı başlıkları tırnak içinde verilir.
- ✓ Batılı anlamda ilk roman "Mai ve Siyah"tır.

DİKKAT

- Tırnak işaretinden sonra kesme işareti kullanılmaz.
- Çift tırnak içine alınmış cümlelerin içinde başka bir alıntı cümlesi için tek tırnak kullanılır.
- ✓ Annesi "Onu 'Buraya gel!' diye çağırdım." dedi.

DİKKAT

- Kurum, kuruluş, iş yeri adlarına gelen ekler kesme işaretiyle ayrılmaz.
- ✓ Marmara Üniversitesine gidiyoruz.
- Sonunda nokta olan kısaltmalar veya üs işareti olan rakamlara gelen ekler kesmeyle ayrılmaz.
- ✓ Prof.ları ✓ yy.da ✓ m² ye
- Sonunda 3.tekil kişi iyelik eki alan adlara başka iyelik ekleri getirildiğinde kesme kullanılmaz.
- ✓ Galata Kulemizin güzelliği dillere destan!
- Özel ada gelen yapım, çoğul ekleri ve bundan sonra gelen ekler ayrılmaz.
- ✓ Türkçenin ✓ İzmirilerin

HİKÂYE (ÖYKÜ)

Öykü, yaşanmış ya da yaşanması mümkün olayları veya durumları anlatan kısa yazılardır.

Hikâyenin Unsurları: Mekân, zaman, olay, kişiler, dil ve anlatım.

Hikâyede Plan: Serim, düğüm, çözüm

Hikâye Türünün Ortaya Çıkışı

“Binbir Gece Masalları”ndan beslenmiştir ancak İtalyan yazar Boccaccio'nun Decameron eseri, ilk örnek sayılır.

Türk edebiyatında Tanzimat döneminde girmiş; Emin Nihat'ın Müsameretnâme'si basılan ilk hikâyedir. Ahmet Mithat Efendi ilk öykü örneği Letâif-i Rivâyât'ı yazar. Samipaşazade Sezai, Küçük Şeyler eseriyle modern Türk hikâyeciliğinin ilk örneklerini verir.

! Edebiyatımızda Ömer Seyfettin, Maupassant tarzı (olay); Sait Faik Abasıyanık da Çehov tarzı (durum) hikâyenin öncüsüdür.

! Batı tarzı öykünün ilk olgun örneklerini Servet-i Fünûncular-dan Halit Ziya Uşaklıgil, Mehmet Rauf vermiştir.

Dünya Edebiyatında Öykücüler: Boccaccio, Çehov, Maupassant, E. T. A. Hoffmann, Charles Nodier, Theophile Gautier, Edgar Allan Poe, Pirandello, Kafka, H. Melville, O. Wilde, O. Henry, Jorge Luis Borges, Julio Cortazar, Dino Buzzati, Edgar Allan Poe, Bret Harte, Ruyard Kipling, Mark Twain ve Çehov

! Victor Hugo, Stendhal, Balzac, Flaubert, A. de Musset, E. Zola, G. Sand'a, Turgenyev, Tolstoy, Dostoyevski, Gogol, H. James'in romanları kadar öyküleri de ünlüdür.

Cumhuriyet Döneminde Hikâye-Özet

Cumhuriyetin ilk yıllarında, Millî edebiyatçılardan Halide Edip Adivar, Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Reşat Nuri Güntekin öykü yazar.

1930-1940 yıllarında sanatın toplum üzerindeki etkisini savunan yazarlar, gerçekçi ve gözleme dayalı öyküler yazarken Sait Faik öyküde giriş, gelişme, sonuç bölümlerini kaldırır.

1940'lı yıllarda I. Dünya Savaşı sonrası Anadolu'nun durumu, II. Dünya Savaşı sonrası toplumdaki ahlaki çöküntü ağırlık kazanır, toplumsal konular çeşitlenir.

1950'li yıllarda küçük memur, işçi, köylü, kasabalı ve şehirlerin kenar mahallelerindeki insanların sorunları anlatılır. Birey merkezli psikolojik, anı türünde öyküler yazılır.

1960'lı yıllarda yazar sayısı artarken konular çeşitlenir. Yine işçi, köylü, kasabalı ve şehirlerin kenar mahallelerindeki in-

sanların sorunları ve cinsellik öyküye girer. 27 Mayıs ve 12 Mart'ı hazırlayan olaylar işlenir. Varoluşçuluk akımı öyküyü etkiler.

1970'li yıllarda siyasal, toplumsal, günlük konular ele alınır, 1960'tan sonraki anarşik olaylar, bunlar karşısında halkın durumu dile getirilir. Küçük insanın yaşam kavgası, kadının toplumdaki yeri, çocuklar için yazılan öyküler önem kazanır.

1980 ve 1990'lı yıllarda birey merkezli yazılan öyküler ile Güneydoğu Anadolu ve Doğu insanın sorunları verilir.

Türk Edebiyatındaki Öykücüler:

Tanzimat döneminde Ahmet Mithat Efendi, Emin Nihat, Samipaşazade Sezai, Nabizade Nazım

Servetifünûn döneminde Halit Ziya Uşaklıgil, Hüseyin Rahmi Gürpınar, Mehmet Rauf, Hüseyin Cahit Yalçın, Ahmet Hikmet Müftüoğlu, Saffeti Ziya

1. 1923 - 1940 Yılları

Ömer Seyfettin, Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Halide Edip Adivar, Reşat Nuri Güntekin, Refik Halit Karay, Selahattin Enis, Sadri Ertem, Cemal Kaygılı, Sabahattin Ali, Kenan Hulusi Koray, Nahit Sırrı Örik, Bekir Sıtkı Kunt, Ercüment Ekrem Talu, Mahmut Yesari, Selahattin Enis, Fahri Celalettin Göktulga, Memduh Şevket Esendal

2. 1940'lı Yıllar

Sait Faik Abasıyanık, Memduh Şevket Esendal, Kemal Tahir, Samim Kocagöz, Cevdet Kudret Solok, Yaşar Kemal, Halikarnas Balıkcısı (Cevat Şakir Kabaağaç), Orhan Kemal, Mehmet Seyda, Samet Ağaoğlu, Sabahattin Kudret Aksal, Kemal Bilbaşar, Kemal Tahir, Ahmet Hamdi Tanpınar...

3. 1950'li Yıllar

Haldun Taner, Samet Ağaoğlu, Naim Tiralı, Ziya Osman Saba, Sabahattin Kudret Aksal, Muzaffer Buyrukçu, Vüs'at Bener, Onat Kutlar, Zeyyat Salimoğlu, Aziz Nesin, İlhan Tarus, Necati Cumalı, Tahsin Yücel, Tarık Dursun, Oktay Akbal, Tarık Buğra...

4. 1960 - 1970'li Yıllar

Muzaffer İzgü, Ümit Kaftancıoğlu, Firüzan, Gülten Dayıoğlu, Tomris Uyar, Aysel Özakin, Adalet Ağaoğlu, Pınar Kür, Nazlı Eray, Necati Güngör, Osman Şahin...

5. 1980 - 1990'lı Yıllar

Necati Güngör, Nazlı Eray, Osman Şahin, Yusuf Ziya Bahadın, Yüksel Pozankaya, Zülfü Livaneli, Feyza Hepçilingirler, Murathan Mungan, Tuna Kiremitçi, Sevinç Çokum, Mustafa Kutlu...

ŞİİR

İslamiyet Öncesi

Ürünler manzum, dil sade, nazım birimi dördlüktür. Aşk, tabiat, kahramanlık konuları, hece ölçüsüyle yazılmaktadır.

Divan Edebiyatı

Dil ağır, sanat için düşüncesi egemen, şiirler divanlarda toplanır. Aşk, şarap, kadın konuları

Halk Edebiyatı

Sade dil ve hece ölçüsüyle yazılır. Nazım birimi dördlüktür. Sanat toplum içindir düşüncesi egemendir.

Tanzimat Edebiyatı

Sade dili savunmuşlar ancak ağır dille yazmışlar. Aruz ölçüsü ve beyitlerle yazılmıştır. Hak, adalet, eşitlik konuları işlenmiştir.

Servetifünûn Edebiyatı

Dil ağır, sanat için sanat düşüncesi, sone, terzarima, serbest müstezat gibi yeni nazım biçimleri kullanılmıştır.

Fecriati Edebiyatı

Aruz ölçüsü ve sanat için sanat düşüncesiyle yazmışlar. Beyanamesi olan ilk topluluktur.

Cumhuriyet Döneminde Şiir

Kurtuluş Savaşının acıları, yeni kurulan devletin kuruluş ilkeleri işlenir. Sade dil, serbest şiir... Çeşitli şiir toplulukları ortaya çıkmıştır.

Öz Şiir (Saf Şiir) Anlayışı

Şiirin şiirsel olmayan unsurlardan arındırılmasıdır. Edebiyatımızda Ahmet Haşim'in "Şiir Hakkında Bazı Mülahazalar" adlı makalesiyle olgunlaşmıştır. Ahmet Hamdi Tanpınar, Necip Fazıl Kısakürek, Cahit Sıtkı Tarancı, Ahmet Muhip Dıranas, Ziya Osman Saba...

Yedi Meşaleciler

Cumhuriyet döneminde beyanamesi olan ilk topluluktur. İlkeleri, "samimilik, canlılık ve devamlı yenilik" olarak belirlerler. Sabri Esad Siyavuşgil, Cevdet Kudret Solok, Yaşar Nabi Nayır, Vasfi Mahir Kocatürk, Muammer Lütfi Bahşi, Ziya Osman Saba, Kenan Hulusi Koray

Garip Akımı (Birinci Yeni Hareketi)

Her türlü kurala karşı çıkış, imgeyi boşlama, çağrışımdan kaçınma ve bilinçaltına yönelme... Söz sanatlarına, mecaza, süse ve suniliğe karşı çıkıp yalınlığı önemseme, şiirde söz ve anlam oyunlarını bırakma, günlük konuşma dili, halk şiirinin anlatım ve deneyimlerinden faydalanma, sokağı şiire aktarma, ironi ve mizahtan faydalanma, iş-

lenmedik konulara yer verme, sürrealizm ve dadaizmden etkilenme... Orhan Veli Kanık, Melih Cevdet Anday, Oktay Rifat Horozcu

İkinci Yeni Şiiri (1950-1965)

Garip'e tepki, kapalı, anlaşılması güç, soyut ve çoğu zaman da akıl dışı bir söyleyişi ve çağrışımlara önem verilmiştir. Ece Ayhan, İlhan Berk, Turgut Uyar, Sezai Karakoç, Cemal Süreya, Edip Cansever, Ülkü Tamer, Özdemir İnce, Oktay Rifat Horozcu

Hisarcılar

İlk şiirlerini "Çınaraltı" dergisinde yayımlamışlardır. Hisarcılara göre sanatçı hiçbir ideolojinin sözcülüğünü yapmalı ve bağımsız olmalıdır, millî olmalıdır, yeni olmalıdır. Şair; aruz, hece veya serbest biçim kullanılabilir. Mehmet Çınarlı, Mustafa Necati Karaer, Bekir Sıtkı Erdoğan, Gültekin Samanoğlu İlhan Geçer, Munis Faik Ozansoy, Yavuz Bülent Bakiler, Sevinç Çokum, Coşkun Ertepinar, Nevzat Yalçın, Tarık Buğra, Cemil Meriç, M. Necati Sepetçioğlu, Feyzi Halıcı

1980 Sonrası Şiir

"Yazko Edebiyat, Poetika, Fanatik, Üç Çiçek, Şiirati ve Sombahar" gibi dergiler çıkarmışlardır.

Haydar Ergülen, Hüseyin Atlansoy, Lale Müldür, Abdülkadir Budak, Metin Altıok, Ahmet Telli, Enis Batur, Hilmi Yavuz, Murathan Mungan, Sefa Kaplan, Nevzat Çelik

Cumhuriyet Döneminde Halk Şiiri

Âşık Veysel, Âşık Mahzuni Şerif, Âşık Feymani, Şeref Taşlıova, Murat Çobanoğlu, Yaşar Reyhanî, Neşet Ertaş, Abdurrahim Karakoç

Toplumcu Gerçekçi Şiir

Ölçü ve kafiyeye bağlı değildir. Ahenk, aliterasyon ve asonanslarla sağlanır. İlhami Bekir Tez, Nazım Hikmet, Ahmet Arif, Rifat Ilgaz, Aziz Nesin, Ceyhun Atuf Kansu, Ercüment Behzat Lav, Arif Damar, Şevket Süreyya Aydemir, Vedat Nedim Tör, Enver Gökçe, Şükran Kurdakul

Millî Edebiyat Zevk ve Anlayışını Sürdüren Şiir

Kurtuluş Savaşı'nın etkileri var. Kaynağı halk şiiri olup genellikle vatan ve millet sevgisi işlenir. Yabancı sözcükler yerine Türkçe karşılıkları kullanılmıştır. Şiirlerde hece ölçüsü ve ahenk unsurları başarıyla kullanılmıştır. Ahmet Kutsi Tecer, Orhan Şaik Gökyay, Kemalettin Kamu, Arif Nihat Asya, Zeki Ömer Defne, Beş Hececiler (Faruk Nafiz Çamlıbel, Enis Behiç Koryürek, Halit Fahri Ozansoy, Orhan Seyfi Orhon, Yusuf Ziya Ortaç), Hisarcılar, Necmettin Halil Onan, Ömer Bedrettin Uşaklı, Behçet Kemal Çağlar, Hüseyin Nihal Atsız, Şükufe Nihal Başar

CÜMLENİN ÖGELERİ

Özne

- Yüklem bildirdiği işi yapan veya oluş içinde bulunan temel ögedir. Yükleme sorulan "Kim" ve "Ne" sorularının yanıtıdır.
- ✓ Çocuk, durmadan soru soruyordu.
Özne Yüklem
- Özne; gerçek, gizli ve sözde özne olmak üzere üç grupta incelenir.
- 1) Gerçek Özne: İşin gerçekleştiren ve cümlede açıkça bulunan öznedir.
- ✓ Çiçekler toprağa tutunmuş.
Gerçek Özne Yüklem
- 2) Gizli Özne: Cümlede açıkça bulunmayan fakat bildirilen işi gerçekleştiren öznedir.
- ✓ İleriye girdiler.
Onlar Yüklem
- Gizli Özne
- 3) Sözde Özne: Yüklem aldığı "-I / -n" ekinden dolayı işi yapıyormuş gibi görünen öznedir.
- Edilgen çatılı fiillerin yüklem olduğu cümlelerde bulunur.
- ✓ Camlar silindi.
Sözde Özne Yüklem

Yüklem

- Cümlede işi, hareketi, yargıyı bildiren temel ögedir.
- Yüklem; fiil, ad ya da ad soylu sözcük olabilir.
- Yüklem, söz öbeklerinden oluşabilir.
- Öge bulunurken bütün sorular yükleme sorulur.

Zarf Tümlüğü

- Yüklemi "sebebe, zaman, miktar, durum, vasıta, şart" yönünden tamamlayan ögedir.
- Yükleme sorulan "Ne zaman", "Ne kadar", "Ne için" ve "Nasıl" sorularına yanıt verir.
- ✓ Yıllar önce gelmişim buraya.
Zarf tümlüğü
- ✓ Yorgun görünüyorsun.
Zarf tümlüğü
- ✓ Dili ağır olduğu için anlayamıyorum.
Zarf tümlüğü

Dolaylı Tümlük (Yer Tamlayıcısı)

- Yüklemi yer anlamıyla tamamlayan ögedir. Yükleme sorulan "Neye", "Neyde", "Neyden", "Kime", "Kimde", "Kimden" ve "Nereye", "Nerede", "Nereden" sorularına yanıt verir.
- Yaklaşma
Bulunma
Uzaklaşma } anlamları da katar.
- ✓ Dağlar ağırırken konuşurduk tepelerde.
Dolaylı tümlük
- ✓ Söylediğin hiçbir şeye inanmıyorum.
Dolaylı tümlük

Nesne

- Cümlede öznenin yaptığı işte etkilenen ögedir.
- 2'ye ayrılır:
- a) Belirtisiz Nesne
- Özne bulunduktan sonra yükleme sorulan "ne" sorusuna yanıt verir.
- ✓ Adam, kızına masal anlattı.
Belirtisiz Nesne
- a) Belirtili Nesne
- Yükleme sorulan "neyi, kimi" sorularına yanıt verir.
- Belirtme hâl ekini (-i) alır.
- ✓ Bu kitabı yıllar önce okumuştum.
Belirtili Nesne
- ✓ Onu her zaman takdir etmişimdir.
Belirtili Nesne

BUNLARI UNUTMA !

Vurgu

- Cümlede asıl anlatılmak istenen öge vurgulanır.
- ! Yüklem fiilse yüklemden önceki öge vurgulanır.
- ✓ Ben en çok gençliğimi özledim.
Belirtili nesne
- ! Yüklem ad ve ad soylu sözcükse vurgu yüklemdedir.
- ✓ Bu konu, diğerlerinden daha kolaydır.
Yüklem
- ! Soru bildiren sözcükler, cümlede vurgulanır.
- ✓ Ne zaman geleceksin?
Zarf tümlüğü
- ! "mi" soru edatı, "de ve ki" bağlaçları vurguyu kendinden önceki ögeye taşır.
- ✓ Onu dün de aramadım.
Zarf Tümlüğü
- ✓ Ben mi sordum?
Özne

DİKKAT

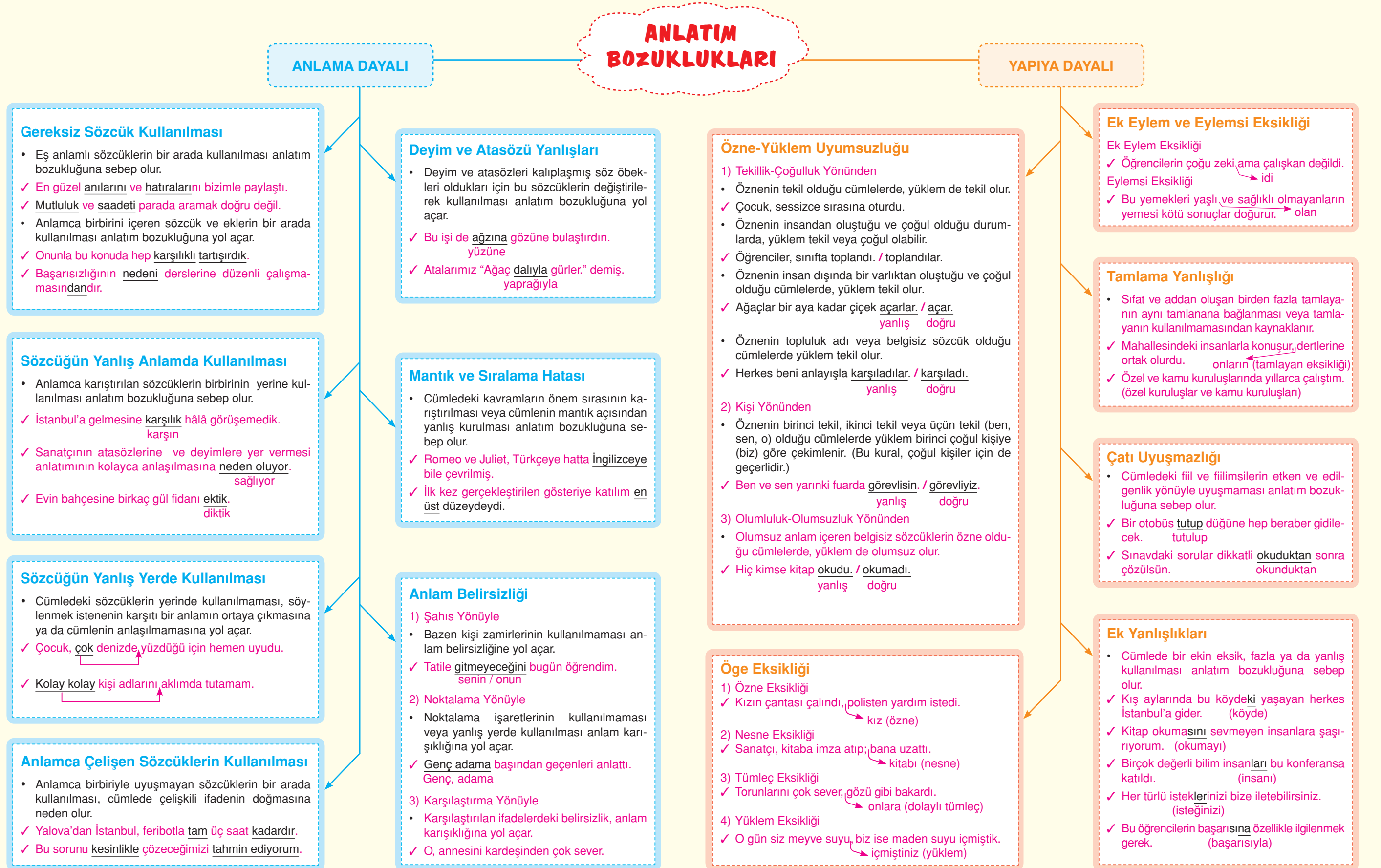
- Yüklem "ne ile, kimin ile, hangi amaçla" yapıldığını gösteren söz öbeklerine edat tümlüğü denir.
- ! Edat tümlüğü olarak adlandırılan tümlükler birer zarf tümlüğüdür.
- ✓ Bir el yağmurla dokunacak omzuma.
Edat tümlüğü

BUNLARI UNUTMA !

Ara Söz

- İki virgül ya da iki kısa çizgi arasında verilen, kendinden önceki ögenin açıklayıcısı ya da cümle dışı unsur olan söz veya söz öbeklerine denir.
- ✓ Ömer Seyfettin - Türk edebiyatının usta öykücüsü - birçok eser yazmış.
Özne Ara Söz (Öznenin açıklayıcısı)
- ✓ Dün akşam, hiç de inanmıyorum ya, her yerde beni aramış.
Cümle dışı unsur

- Cümle öğelerine ayrılırken tamlamalar, söz öbekleri, deyimler bölünmez.
- ✓ Onu görünce mutlu oldum.
Yüklem (Birleşik fiil)
- ✓ Kimseye göz açtırmıyordu.
Yüklem (Deyim)
- ✓ Senin sözlerine alınmış.
D.T. (Tamlama)

TİYATRO

MODERN TÜRK TİYATROSU

Modern Türk tiyatrosu Batı tiyatrosunun etkisinde şekillenmiş ve gelişmiştir.

1839'dan 1908'e kadar olan dönem, Tanzimat Tiyatrosu;

1908'den 1923'e kadar olan dönem, Meşrutiyet Tiyatrosu;

1923'ten sonraki dönem de Cumhuriyet Tiyatrosu.

Modern Türk tiyatronun ilk eserleri Tanzimat Dönemi'nde yazılmış, yayımlanmış ve oynanmıştır.

*İbrahim Şinasi'nin "Tercüman-ı Ahval" gazetesinde 1859'da parça parça yayımlanan Şair Evlenmesi isimli eseri ilk yerli tiyatro denemesidir.

*Teodor Kasap, Direktör Ali Bey, Namık Kemal, Ahmet Mithat Efendi, Şemsettin Sami, Recaizade Mahmut Ekrem, Ebuziya Tevfik, Muallim Naci Tanzimat dönemindeki diğer oyun yazarlarıdır.

Ahmet Vefik Paşa'nın, Moliere'den yaptığı çeviri ve uyarlamalar ve Bursa'da vali iken yaptırdığı tiyatro binasıyla tiyatro sanatının gelişmesine önemli katkıları olmuştur.

Güllü Agop'un yönetimindeki Osmanlı Tiyatrosu'nda 1870-1880 arasında Türkçe oyunlar oynanmıştır.

1923, tiyatro bakımından bir dönüm noktasıdır. Tiyatromuzun önemli sorunu olan, kadının sahneye çıkamamasının, Atatürk'ün yüreklendirmesi ve verdiği güvence ile ortadan kalkmış olması önemlidir ayrıca, yine 1923 yılında Ankara Hükümeti, tiyatroyu desteklemek konusunda ilk adımı atmıştır.

İstanbul Şehir Tiyatrolarının temelini oluşturan Darülbedayi, 1914'te okul olarak kurulmuş; 1920'de Darülbedayi tarafından sahnelenen bir oyunda rol alan Afife Jale, sahneye çıkan ilk Türk kadını olarak tarihe geçmiştir.

Bu dönemde iki yazarı Ahmet Nuri Sekizinci ve Musahipzade Celal'dir.

Batılı anlamda Türk tiyatrosunun kurucusu Muhsin Ertuğrul'dur.

Aka Gündüz, Ahmet Muhip Dıranas, Faruk Nafiz Çamlıbel, Reşat Nuri Güntekin, Ahmet Kutsi Tecer, Cevat Fehmi Başkut, Aziz Nesin, Haldun Taner, Necip Fazıl Kısakürek, Tarık Buğra, Sabahattin Kudret Aksal, Recep Bilginer, Güngör Dilmen, Nezihe Araz, Orhan Asena, Turan Oflazoğlu, Sermet Çağan, Necati Cumalı, Oktay Arayıcı, Vasıf Öngören, Melih Cevdet Anday, Başar Sabuncu, Dinçer Sümer, Turgut Özakman, Refik Erduran, Bilgesu Erenus, Tuncer Cücenöğlu, Murathan Mungan, Ülkü Ayvaz, Ferhan Şensoy, Mehmet Baydur.

1) 1.Dünya Savaşı Kuşağı:

I. Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşı bu dönemde iz bırakmıştır.

Musahipzade Celal, Reşat Nuri Gültekin ve Hüseyin Rahmi Gürpınar

2) Cumhuriyet'in ilk 20 yılındaki yazar kuşağı:

Genellikle ruhsal çelişkiler, değer yargılarının değişmesi, efsanelere yönelerek ulusçuluğu getiren düşüncelere yönelmişlerdir.

Nazım Hikmet, Necip Fazıl Kısakürek, Vedat Nedim Tör, Cevdet Kudret Solok, Halit Fahri Ozansoy, Faruk Nafiz Çamlıbel

3) 2. Dünya Savaşı Kuşağı:

Batılılaşma düşüncesinin nasıl yanlış anlaşıldığı işlenmiştir. Aile teması sadece dar ahlak kuralları içerisinde değil, aynı zamanda ekonomik durumu içerisinde de ele alınır.

Ahmet Kutsi Tecer, Cevat Fehmi Başkut, Ahmet Muhip Dıranas

4) 1950 Kuşağı:

Sorunlara çözüm sunan bir anlayış hâkimdir. Bu kuşağın eğilimleri; bireyden toplum sorunlarına yönelme, olaylardan ve durumlardan toplum sorunlarına yönelme, evrensel anlamda sorunlar ve bu yoldan toplumu irdeleme ve son olarak köy sorunlarını irdelemedir.

Melih Cevdet Anday, Haldun Taner, Nazım Kurşunlu, Çetin Altan, Turgut Özakman, Aziz Nesin, Orhan Asena, Necati Cumalı, Recep Bilginer, Cahit Atay

5) 1960 Kuşağı:

Politik eğilimleri serttir.

Eğilimleri; toplum düzensizlikleri dünya siyaseti ve nedenlerine genellemesine yöneliş, efsane ya da tarihe dayanarak çağın eleştirisi ve son olarak insanlık sorunları üzerine genellemesine yöneliştir.

Sermet Çağan, Adalet Ağaoğlu, Kerim Korcan, Vasıf Öngören, Turan Oflazoğlu

1970 Sonrası Türk Tiyatrosu:

Toplumsal huzursuzlukların yoğun olduğu dönemlerdir.

Ağırlıklı politik tiyatro üstünde durulur.

Gerçekçi köy oyunları, tarihsel oyunlar, geleneksel Türk tiyatrosunun özelliklerine dayalı müzikli oyunlar, kabare oyunları, epik oyunlar yazıldı.

Özel tiyatrolar dikkat çekmektedir.

"Dostlar Tiyatrosu" ve "Kent Oyuncuları" bu dönemde kurulmuştur.

Turgut Özakman, Oktay Arayıcı, Vasıf Öngören

1980'lerde bir durgunluk yaşadı.

Refik Erduran, Orhan Asena, Turan Oflazoğlu, Necati Cumalı, Melih Cevdet Anday, Turgut Özakman, Sabahattin Kudret Aksal, Recep Bilginer, Güngör Dilmen, Başar Sabuncu, Dinçer Sümer, Bilgesu Erenus, Tuncer Cücenöğlu, Murathan Mungan, Ülkü Ayvaz, Ferhan Şensoy ve Mehmet Baydur

1990'lı yıllarda Tuncer Cücenöğlu, Memet Baydur, Ferhan Şensoy, Uğur Uludağ

ELEŞTİRİ (TENKİT)

*Bir sanat veya düşünce eserinin, zayıf ve güçlü yönleri göz önünde bulundurularak gerçek değerini belirlemek amacıyla yazılan yazılardır.

*Kişinin kendi eleştirisini yazmasına "otokritik" veya "öz eleştiri" denir.

*Eleştiri tek yönlü değildir, olumlu ve olumsuz yönler ortaya konur.

*Eleştirinin amacı, iyi ve güzel olan sanat yapıtının değerini ortaya çıkarmak, sanatı kalıcı bir niteliğe kavuşturmak, sanatçıyı daha başarılı eserler ortaya koymaya teşvik etmektir.

*Eleştirilen eserin sanatçısının orijinal görüş ve duyguları saptanır, sanat dünyasına katkısı ortaya konur. Eleştiriye konu olan eser, yalnız bir dille tanıtılır.

Eleştiri Türleri:

a. izlenimsel (öznel) (empresyonist) eleştiri:

*Edebî eserlerin okuyucu üzerinde bıraktığı izlenimlerden yola çıkılarak yapılan eleştirilerdir. (Fransız - Anatole France)

b. Nesnel (bilimsel) eleştiri:

*Edebî eserlerin içerik, yapı ve üslupları üzerinde tarafsız olarak yapılan eleştirilerdir.

Dünya Edebiyatında Eleştiri:

* 19. yüzyıldan itibaren yaygınlaşmıştır. Avrupa'da Boielau, Sainte Beuve, Hippolyte Taine, Brunetiere, Jules Lamaitre, Anatole France, Remy de Gourmont, Gustave Lanson, Lessing, Hazlitt, Cariyle, Ruskun ve Belinski

Türk Edebiyatında Eleştiri:

*Tanzimat döneminde Batı'dan geçmiştir. Önceleri dil ile ilgili eleştiriler yazılırken özellikle Namık Kemal ve Recaizade Mahmut Ekrem, eleştirinin sınırlarını genişletmiştir.

*Türk edebiyatında ilk eleştiri Namık Kemal'in "Lisan-ı Osmanînin Edebiyatı Hakkında Bazı Mülâhazâtı Şâmildir" yazısıdır.

*İlk eleştiri eseri Namık Kemal'e ait olan ve Ziya Paşa'nın "Harabat" şiir antolojisini eleştirdiği "Tahrib-i Harabat"tır.

*Servet-i Fünun Dönemi'nde Batı tarzında eleştiriler kaleme alınmıştır.

* Namık Kemal, Ziya Paşa, Recaizade Mahmut Ekrem, Muallim Naci, Mizancı Murat, Beşir Fuad, Hüseyin Cahit Yalçın, Ahmet Şuayip, Ali Canip Yöntem, Nurullah Ataç, İsmail Habip Sevük, Ahmet Hamdi Tanpınar, Yahya Kemal Beyatlı, Mehmet Kaplan, Cemil Meriç, Tahir Alangu, Memet Fuat, Asım Bezirci, Rauf Mutluay, Metin And, Özdemir Nutku, Fethi Naci, Asım Bezirci, Berna Moran, Kenan Ak-yüz, Cevdet Kudret, Nihat Sami Banarlı, Sabahattin Eyüboğlu, Yaşar Nabi Nayır, Vedat Günyol, Murat Belge, Enis Batur, Atilla Özkırımlı, Nermi Uygur

Yergi:

*Divan şiirindeki karşılığı "hiciv"dir ve temsilcisi Nefî iken Halk şiirinde "taşlama" diye adlandırılır ve temsilcisi Seyranî'dir.

1. Mülakat (Görüşme):

Görüşme sonucu ortaya çıkar, soru-cevap esasına dayanır. Düşünceler anlaşılır bir dille anlatılmalıdır. Mülakat yapılan görüşleri değiştirilmeden aktarılmalı; kişinin hayat hikâyesine, uzmanlık alanına, yaptığı çalışmalara kısaca değinilmelidir. Görüşülen kişinin adı, mesleği, hangi amaçla konuşulduğu, buluşma mekânı yer alır.

2. Mülakat ve Röportajın Farkları:

*Mülakat; mülakatı yapan kişinin kişisel düşüncelerini metne aktarmadığı bir türdür. Röportaj ise geniş anlatma olanağına sahiptir, sadece soru ve cevaplardan oluşmaz.

*Mülakat kişiyle sınırlıyken röportajda her konu ve olay ayrıntılı bir biçimde irdelenir; anlatılanlar fotoğraflarla, belgelerle zenginleştirilir.

*Mülakat sorularla gerçekleştirilirken röportajda muhataplara soru sormayla beraber bir olayı öyküleme, izlenimlere yer verme de söz konusudur.

*Mülakatta kişiyi sorulara verdiği cevaplarla tanıtmak amaçlanır. Röportajda bir olayı sorgulayarak kamuoyunu aydınlatmak amaçlanır.

*Mülakata eklenen görseller sadece mülakat yapılan kişinin fotoğrafı iken röportajda kullanılan görsel malzeme daha geniştir.

3. Cumhuriyet Öncesinde Mülakat:

*Cumhuriyet'ten önce az ürün verilmiştir. Tanzimat döneminde Ziya Paşa, Rüya eserinde mülakat tekniğini kullanmıştır. Ruşen Eşref Üneydin, Diyorlar ki eseriyle mülakat türünün ilk yetkin örneğini vermiştir. Yazarın Anafartalar Kumandanı Mustafa Kemal ile Mülakat eseri önemlidir.

4. Cumhuriyet Döneminde Mülakat:

Hikmet Feridun Es - Bugün de Diyorlar ki

Mustafa Baydar - Edebiyatçılarımız Ne Diyorlar

Gavsi Ozansoy' - 40 Yıl Sonra Diyorlar ki

Yaşar Nabi Nayır - Edebiyatçılarımız Konuşuyor

Sermet Sami Uysal - Yahya Kemal'le Sohbetler

Nurullah Berk - Ustalarla Konuşmalar

Abdi İpekçi - Liderler Diyor ki

5. Cumhuriyet Döneminde Röportaj:

*19. yüzyılda Amerika'da ortaya çıkan tür, Türkiye'de gerçek anlamda 1950'li yıllarda gelişmeye başlamıştır.

Yaşar Kemal - Çukurova Yana Yana, Bir Bulut Kaynıyor, Peri Bacaları, Bu Diyar Baştan Başa

Fikret Otyam - Ha Bu Diyar, Topraksızlar

Tahir Kutsi Makal - İç Göç, Acı Yol

Halil AYTEKİN - Doğuda Kıtık Vardı

Necmi Onur - Mezarlarında Yaşayanlar

Celalettin Çetin - Büyük Göç